

tam iść. A pouczony we śnie, udał się do ziemi galilejskiej. ²³I zamieszkał tam w mieście zwanym Nazaret, aby się wypełniło to, co powiedzieli Prorocy: Nazarejczykiem będzie nazwany.

NAUKA O KRÓLESTWIE BOŻYM
I ZNAKI JEGO NADEJŚCIA

**POCZĄTKI NAUCZANIA
O KRÓLESTWIE BOŻYM: 3,1-4,25**

Działalność Jana Chrzciciela

3 ¹W tym czasie pojawia się Jan Chrzciciel, nauczając na Pustyni Judzkiej:

– ²Nawróćcie się, bo bliskie jest królestwo niebieskie.

³O nim to właśnie mówił prorok Izajasz:

„Głos wołającego na pustyni:
przygotujcie drogę Panu,
prostujcie Mu ścieżki”.

2,23. Jest to zapewne aluzja do Iz 11,1, gdzie występuje wyraz *neser*, którego rdzeń (*nsr*) jest wspólny z nazwą Nazaret.

3,1-12. Por. Mk 1,1-8; Łk 3,1-18.

3,2. Tak samo nauczał Jezus – por. 4,17.

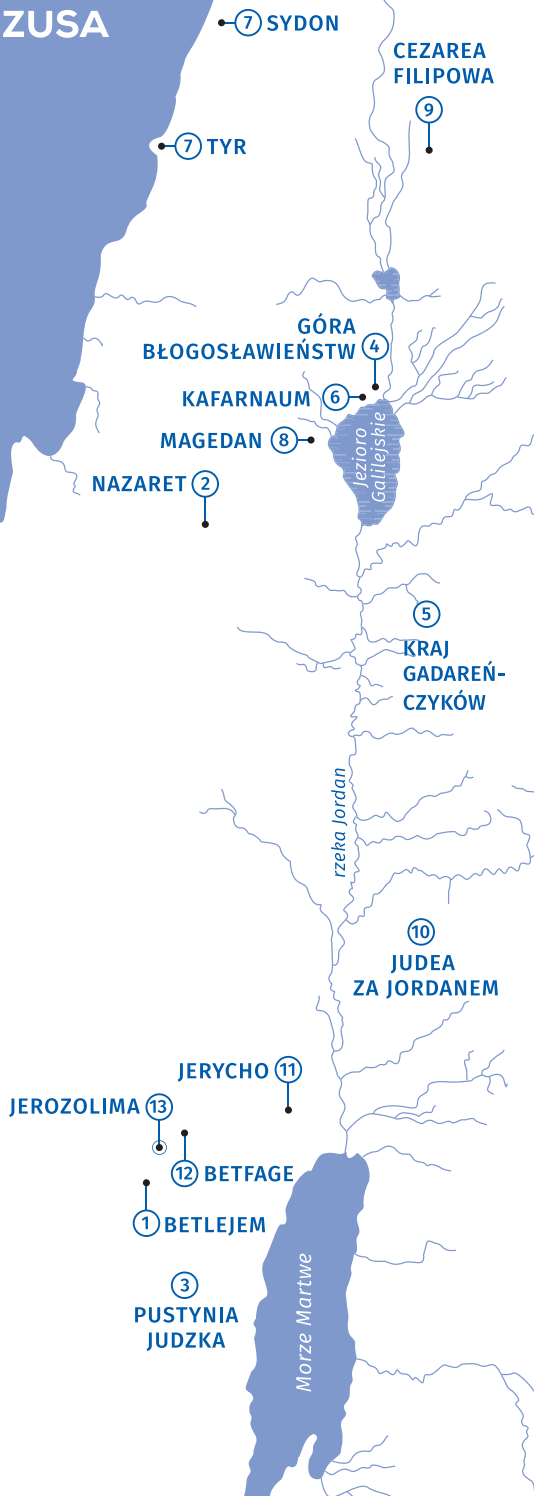
3,3. Iz 40,3.

ŻYCIE I DZIAŁALNOŚĆ JEZUSA WG MATEUSZA

- 1 Betlejem | Jezus się rodzi 2,1
- 2 Nazaret | Dzieciństwo Jezusa 2,23
- 3 Pustynia Judzka | Jezus jest kuszony 4,1–11
- 4 Góra Błogosławieństw | Jezus wygłasza Kazanie na Górze 5,1–48
- 5 Kraj Gadareńczyków | Jezus wypędza złe duchy 8,28–34
- 6 Kafarnaum | Miejsce zamieszkania Jezusa podczas Jego działalności w Galilei 9,1
- 7 Tyr i Sydon | Jezus uzdrawia córkę Chananejki 15,21–28
- 8 Magedan | Wioska, którą odwiedził Jezus po tym, jak nakarmił tłumy 15,39
- 9 Cezarea Filipowa | Piotr mówi, że Jezus jest Mesjaszem 16,13–10
- 10 Judea za Jordanem | Jezus przepytany przez Faryzeuszy 19,1–12
- 11 Jerycho | Jezus zapowiada swoją mękę 20,17–29
- 12 Betfage | Jezus rozpoczyna swój triumfalny wjazd do Jerozolimy 21,1
- 13 Jerozolima | Jezus schwytyany, skazany, ukrzyżowany

**JEZUS
ZMARTWYCHWSTAJE**
21,10–28,20

Morze Śródziemne

⁴A Jan miał odzienie z sierści wielbłądziej i skórzany pas na biodrach. Pokarmem jego były szarańcza i miód leśny. ⁵Wtedy schodziły się do niego Jerozolima i cała Judea, i cała okolica nadjordańska. ⁶A ci, którzy wyznawali swoje grzechy, byli przez niego chrzczeni w rzece Jordan. ⁷Zobaczywszy wielu faryzeuszów i saduceuszów, którzy przychodzili do niego po chrzest, powiedział:

– Żmije! Któż was zapewnił, że unikniecie zbliżającego się gniewu? ⁸Przynoście więc owoc godny nawrócenia, ⁹a nie wmawiajcie sobie: Abrahama mamy za ojca, bo powiadam wam: Z tych kamieni Bóg może wywieść synów Abrahamowi. ¹⁰Siekiera już jest przyłożona do koryzienia drzew. Każde więc drzewo, które nie rodzi dobrego owocu, będzie wycięte i w ogień wrzucone.

¹¹Ja was chrzczę wodą, abyście się nawrócili, a Ten, który przyjdzie po mnie, jest mocniejszy ode mnie. Ja zaś

3,4. Szarańcza suszona na słońcu lub pieczona na ogniu stanowiła pokarm najuboższych, miód leśny to miód dzikich pszczoł lub słodka żywica niektórych gatunków palm.

3,6. Obrzęd chrztu Janowego polegał na zanurzeniu nawróconych grzeszników w wodach Jordanu.

3,9. Faryzeusze i saduceusze sądzili, że samo fizyczne pochodzenie od Abrahama zapewnia im zbawienie.

3,11. Chrzest udzielany przez Jana oczyszcza, jak woda, tylko zewnętrznie, a chrzest ogniem Ducha Świętego gładzi (spala) grzechy, oczyszczając wewnętrznie.

nie jestem wart nosić za Nim Jego sandałów. On będzie chrzczył was ogniem Ducha Świętego. ¹²W Jego ręku sito do czyszczenia zboża! I oczyści swoje klepisko. Ziarno zgromadzi w śpichlerzu, a plewy spali w niegasnącym ogniu.

Jezus mesjaszem religijnym, a nie politycznym

¹³Wtedy Jezus przychodzi z Galilei nad Jordan do Jana, aby przyjąć chrzest od niego. ¹⁴Ale Jan wzbraniał się, mówiąc:

– To ja powinienem przyjąć chrzest od Ciebie, a Ty przychodzisz do mnie?

¹⁵Jezus mu odpowiedział:

– Zgódź się teraz, bo trzeba, abyśmy przez to wypełnili wszelką sprawiedliwość.

Wtedy się zgodził.

¹⁶Jezus wyszedł z wody natychmiast po chrzcie. I rozwarły się nad Nim niebiosa, i zobaczył Ducha Bożego zstępującego jak gołębica [i] przychodzącego na Niego.

3,12. Obraz rolnika oczyszczającego ziarno od plew mówi o sądzie, na którym dokona się oddzielenie dobra od zła. „Ogień niegasnący” – bo plewy podpala się i tłą się one bardzo długo, nigdy nie wybuchając płomieniem.

3,13-17. Por. Mk 1,9-11; Łk 3,21-22; J 1,31-34.

3,15. *Wszelka sprawiedliwość* – to plan zbawienia, w myśl którego Jezus, chociaż przewyższał Jana, miał przyjąć chrzest z jego rąk.